

el pont: de pedra

Es diu que han vist al Ras Putin per Abissínia. Com quedem? El va matar Yussupoff, si o no?

periòdic satíric quinzenal

any I

girona 30 d'octubre de 1935

núm. 2

els ulls del pont

avís als visitants

Dintre pocs dies, tota la ciutat nostra s'es-tremirà pel fresseig de les festes patronímiques gironines. Com sempre veurem durant un pa-rell o tres de dies, els carrers de la Ciutat, tots ells plens de gent.

Són els forasters Els innúmers ciutadans que no resideixen a la Ciutat i que ens honoren amb la seva estimable visita.

Són tots aquests ciutadans i aquestes ciu-tadanes de tota classe, categoria i condició, que ens fan baixar de les voreres dels carrers per-què no hi cabem tots plegats i per un dia, bai-xem per a tothom.

El cas és que els forasters romanguin a la Ciutat tranquils, contents i confiats i que se'n

vagin amb ganes de tornar.

Però és que no es tracta de tractar del que tractem. El que hom vol, és aprofitar aquesta allau de forasters per a fer-los un advertiment. Aquest advertiment és el que segueix: que no s'esforcin a dir nos que Girona és una Ciutat que millora i que ascendeix, perquè encara que ens ho assegurí el més pintat, no ens farà can-viar d'opinió.

Tenim cociència de que els gironins, amb referència a la Ciutat com més anem, menys valem.

No avancem, veliaquí; pel contrari: ens re-trassem.

La Ciutat cada dia presenta un aspecte pitjor. Tenim, si voleu, algú que altre intent de rasca-cels; tenim piscina; tenim la clínica del Dr. Coll; tenim tres Comissaris per falta d'un; tenim el Gerona Club i a quatre passes, un Manicomi... tot el que volgueu.

Però mirada la cosa de conjunt, la Ciutat empitjora. Des de què els feligresos de la pa-rroquia del Mercadal varen veure el seu cam-panar gloriosament substituït, la cosa ha anat venint a menys. Després d'allò, no més ens mancava la casa d'un Grahit a la Gran Via, les Station Service l'enmantegament de can Barris i, sobre tot, la farmacia d'en Sauer.

Però tot això, res. El que més té atabalat a El Pont de Pedra és aquest barana monumental, amb aquests esparrecs de Ciment armat tant magnífics tot il·luminats amb aquests pots de llet de la Central convertits en devassall de llum feta amb les cloaques de Salt i de la Ciu-lat nostrada

Confesso, que els jardinetes m'eren més plaents. Al menys, amb jardinetes, les rates em

—Això de sota d'aquesta política interna-cional ja comença a deixar-se sentir!

(Caricatura de Sifo)

30 cts.